

РЕШЕНИЕ

№ 5550

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

при участието на секретаря ГАЛИНА ЦВ. ГОРАНОВА ШИПОВАЦ като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20221110156845 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от ГПК.

Образувано е по искова молба на „Валенсия“ ЕООД, с ЕИК: 103840217, подадена чрез процесуалния му представител – адв. Т. П., срещу ЗАД „ОЗК Застраховане“, с ЕИК: 121265177, с която се иска **да бъде признато за установено**, че ответникът дължи на ищеца сумата от 848.51 лева /главница/, представляваща претендирано от ищеца по щета № 0020-130-0151/2019 г., но незаплатено обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди – стойност на вложени материали и труд за ремонт на т.а. марка „Мерцедес“, модел „Атегро“, с рег. № В****ВН, в резултат от ПТП, настъпило на 10.05.2019 г. в гр. Варна, на ул. Патриарх Евтимий, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ по ч.гр.д. № 19694/2022 г. на СРС – 12.04.2022 г. до окончателното плащане на сумата. Претендират се и направените по делото разноски.

С уточнителна молба с вх. № 249928/16.11.2022 г. ищецът внася уточнение в исковата си претенция като посочва, че е допуснал техническа грешка и твърди, че претенцията му е със следния петитум: **да бъде признато за установено**, че ответникът дължи на ищеца сумата от **654.43 лева** /главница/, представляваща претендирано от ищеца по щета № 0020-130-0154/2019 г., но незаплатено обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди – стойност на вложени материали и труд за ремонт на т.а. марка „Мерцедес“, модел „Атегро“, с рег. № В****ВН, в резултат от ПТП, настъпило на 14.05.2019 г. в гр. Варна, на ул. Парижка Комуна, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ по ч.гр.д. № 19694/2022 г. на СРС – 12.04.2022 г. до окончателното плащане на сумата.

Така в исковата си молба и постъпилите към нея две уточнения /второто с вх. № 275391/12.12.2022 г./ ищецът твърди, че на 14.05.2019 г. в гр. Варна, на ул. Парижка Комуна лицето К. Ж. Г. управлявал собствен на ищеца т.а. марка „Мерцедес“, модел „Атегро“, с рег. № В****ВН. При маневра „паркиране“ обаче водачът „закачил“ задния десен калник на насип от пясък и чакъл, вследствие на което калникът се счупил.

Т.а. марка „Мерцедес“, модел „Атегро“, с рег. № В****ВН имал застраховка „Каско на МПС“ по застрахователна полица № 0020090201800567 при ответното дружество със срок на валидност от 11.08.2018 г. до 10.08.2019 г. Поради това и ищецът се обърнал към застрахователя като подал уведомление за щета, а при последния била образувана претенция – щета № 0020-130-0154/2019 г. Ответникът обаче отказал да заплати ремонт на увреденото МПС.

Според ищеца ремонтът на настъпилите увреждания възлизал на **654.43 лева**, а отказът на застрахователя да плати бил неоснователен. С тези аргументи се иска претенцията да бъде уважена.

С исковата молба са представени: уведомление по щета № 0020-130-0151/2019 г. за ПТП, настъпило на 10.05.2019 г. и опис по щета № 0020-130-0151/2019 г., застрахователна полица и калкулация ремонт за сумата от 848.51 лева. С допълнителна молба са представени: талон на МПС, шофьорска книжка и удостоверение за техническа изправност на МПС.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК от страна на ответника по делото е постъпил писмен отговор, с който исковата претенция се оспорва по основание и размер.

В тази връзка не се оспорва, че т.а. марка „Мерцедес“, модел „Атегро“, с рег. № В****ВН имал валидно сключена застраховка „Каско на МПС“ по застрахователна полица № 0020090201800567 при ответното дружество със срок на валидност от 11.08.2018 г. до 10.08.2019 г.

На първо място обаче искът се оспорва като погасен по давност – като същата била 3 години.

Оспорва се също механизмът на ПТП като се сочи, че претендираните от ищеца увреждания нямало как да настъпят по описания от ищеца начин. Оспорва се стойността на вложените труд и материали като завишена.

Твърди се също така, че в рамките на няколко дни и по все същата полица „Каско“ на същото МПС дружеството ищец завело няколко отделни претенции при ответното дружество. Последното образувало общо четири щети под № 0020-130-0151/2019 г. за ПТП, настъпило на 10.05.2019 г., щета № 0020-130-0152/2019 г. за ПТП, настъпило на 11.05.2019 г., щета № 0020-130-0153/2019 г. за ПТП, настъпило на 13.05.2019 г. и щета № 0020-130-0154/2019 г. за ПТП, настъпило на 14.05.2019 г. Всички тези щети били без документи за ПТП, а единствено по уведомление от застрахования. Съгласно чл. 20 от ОУ на ответното дружество обаче последното покривало само до две щети без документи – поради което процесната щета № 0020-130-0154/2019 г. за ПТП била четвърта по ред и нямало как да бъде платена. От своя страна ОУ дори предвиждали щетите при товаро разтоварителна дейност

да са изключен риск от застрахователното покритие.

На последно място се твърди, че собственик на автомобила било дружеството лизингодател, а не ищеца и последният нямал право да предявява процесната претенция.

С отговора са представени ОУ на ответното дружество, справка за образуване по заявление от ищеца щети, уведомление по щета № 0020-130-0154/2019 г. за ПТП, настъпило на 14.05.2019 г., талон, снимков материал,

По делото е изготвена и приета съдебно автотехническа експертиза с вх. № 59895/22.02.2024 г. Разпитан по делегация е и свидетелят К. Ж. Г..

В съдебно заседание, проведено на 05.03.2024 г., процесуалният представител на ищеца, изразява становище за уважаване на иска в пълен размер.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за цялостно евентуално частично отхвърляне на исковата претенция.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От ищцовото дружество е депозирано заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК срещу ответника за вземането, което е предмет на настоящото производство. В тази връзка по подаденото заявление районният съд е издал заповед № 19631/09.07.2022 г. по ч.гр.д. № 19694/2022 г. по описа на СРС. Последната е връчена на длъжника.

Страните не спорят, а и от представена по делото застрахователна полица № 0020090201800567 се установява, че т.а. марка „Мерцедес“, модел „Атегро“, с рег. № В****ВН имал валидно сключена застраховка „Каско на МПС“ при ответното дружество със срок на валидност от 11.08.2018 г. до 10.08.2019 г.

Съгласно полицата автомобилът е собственост на „Уникредит лизинг“ ЕАД клон Варна – застраховано лице, но лизингополучател е „Валенсия“ ЕООД. Уговорена е премия от 2303.09 лева – платена еднократно на 11.08.2022 г.

Видно от уведомление за щета от 14.05.2019 г. /приложено към исковата молба – л. 4 от делото/, подадено от собственика на т.а. марка „Мерцедес“, рег. № В****ВН „Уникредит лизинг“ ЕАД, МПС е претърпяло застрахователно събитие на 10.05.2019 г. на ул. Патриарх Евтимий – с механизъм: при маневра е последвал удар с клон, като са нанесени щети по лява врата и ляво огледало – като при произшествието МПС е управлявано от лицето К. Ж. Г.. Липсва спор, че въз основа на това уведомление е образувана щета № 0020-130-0151/2019 г. Оглед на МПС е извършен на 14.05.2019 г. като е съставен опис – като е констатирана необходимост от подмяна на ляво долно огледало.

Приложена е към исковата молба и калкулация за ремонт на стойност общо 848.51 лева – за части: ляво широкоъгълно огледало и клеми на ляво широкоъгълно огледало и работа по лява врата, дръжка на врата и ляво

широкоъгълно огледало.

Видно от справка към отговора на исковата молба при ответното дружество по уведомления от ищеца са образувани четири броя щети: 1/ под № 0020-130-0151/2019 г. за ПТП, настъпило на 10.05.2019 г.; 2/ щета № 0020-130-0152/2019 г. за ПТП, настъпило на 11.05.2019 г., 3/ щета № 0020-130-0153/2019 г. за ПТП, настъпило на 13.05.2019 г. и 4/ щета № 0020-130-0154/2019 г. за ПТП, настъпило на 14.05.2019 г.

Предвид така посочените щети съдът извърши служебна справка в ЕИСС и установи, че ищцовото дружество е образувало срещу ответника дела за заплащане на всяка от посочените щети:

1. гр.д. № 56844/2022 г. на СРС – висящо – с което е предявена претенция по щета под № 0020-130-0151/2019 г. за ПТП, настъпило на 10.05.2019 г. /което поради ненадлежно водене на процеса от процесуалния представител на ищеца е дублирано с исковата молба по настоящото дело/.

2. гр.д. № 57905/2022 г. на СРС – приключило с Решение № 20117/06.12.2022 г. /влязло в сила/ - с което застрахователят е осъден да плати обезщетение по щета № 0020-130-0152/2019 г. за ПТП, настъпило на 11.05.2019 г.;

3. гр.д. № 62841/2022 г. на СРС – приключило с Решение № 10576/19.06.2023 г. /обжалвано/ - с което е отхвърлена исковата претенция срещу застрахователя да плати обезщетение по щета № 0020-130-0153/2019 г. за ПТП, настъпило на 13.05.2019 г. /доколкото същата е трета по ред/.

4. настоящото гр.д. № 56845/2022 г. на СРС – първоначално заявено за щета № 0020-130-0151/2019 г. за ПТП, настъпило на 10.05.2019 г., но впоследствие след указания на съда, заявено за щета № 0020-130-0154/2019 г. за ПТП, настъпило на 14.05.2019 г. – четвърта по ред.

От приложени ОУ на ответника чл. 20 се установява, че застрахователят не дължи застрахователно обезщетение в пълен размер при невъзможност на застрахования да представи някои от документите, съгласно чл. 18, ал. 2, т. 6, вкл. при щети настъпили от ПТП или в паркирано състояние, когато съгласно действащата нормативна уредба компетентните органи не посещават ПТП. В тези случаи застрахователят приема до две отделни застрахователни събития през срока на застраховката, за които доказването е само на база уведомлението на застрахования.

Ответникът представя и уведомление за щета от 14.05.2019 г. /л. 48 от делото/, подадено от собственика на т.а. марка „Мерцедес“, рег. № В****ВН „Уникредит лизинг“ ЕАД, видно от което МПС е претърпяло застрахователно събитие на 14.05.2019 г. на ул. Парижка Комуна гр. Варна – с механизъм: при маневра МПС се е качило на насип от пясък и калникът се счупил, като са нанесени щети по заден десен ПВЦ калник и конзола – като при произшествието МПС е управлявано отново от лицето К. Ж. Г.. Липсва спор, че въз основа на това уведомление е образувана щета № 0020-130-0154/2019 г. Оглед на МПС е извършен на 14.05.2019 г. като е съставен опис – като е констатирана необходимост от подмяна на заден калник и ремонт на задна конзола.

Липсва спор и от писмо на л. 59 от делото се установява, че по щета № 0020-130-0154/2019 г. е отказано плащане от застрахователя, доколкото е четвърта по ред претенция само на база уведомление.

По делото са приложени и фотоснимки, както – на лява част на МПС, така и на десен калник.

По делото е разпитан свидетелят К. Ж. Г. /по делегация/ - водач на т.а. марка „Мерцедес“, рег. № В****ВН – съгласно уведомленията по щета - № 0020-130-0151/2019 г. и № 0020-130-0154/2019 г. Същият твърди, че помни за ПТП през 2019 г., вероятно лятото. Разказва, че същото се случило през деня, но не помни кога. Разказва, че ПТП настъпило около колхозния пазар на ул. Парижка Комуна. Тогава свидетелят работил за ищцовото дружество, като управлявал т.а. „Мерцедес Атегро“. Относно механизма на ПТП свидетелят разказва, че при маневра назад, за да изсипе натоварен пясък задната гума се качила върху купчината пясък и застъпила стелката на калника след което го съборила. Там улицата била еднопосочна, но заради обекта едното платно било затворено и затова при маневрата свидетелят увредил автомобила. Самата купчина пясък била на платното и била малко по-висока от гумата. При произшествието били увреден заден калник и стойката на калника, която го държала – като калникът се счупил и паднал – защото гумата захапала стелката на калника. Уточнява, че когато настъпили инцидентът, за няколко дни свидетелят имал доста произшествия.

Свидетелските показания следва да бъдат кредитирани по чл. 172 от ГПК, доколкото свидетелят е бил служител на ищеца и за същия е налице възможна заинтересованост от изхода на делото. Предвид изминалия период от време обаче показанията за последователни, като и разминаванията се дължат именно на разстоянието между ПТП и разпита.

На последно място по делото е изслушана и съдебно автотехническа експертиза /САТЕ/. Същата обаче е изготвена по уведомлението за щета под № 0020-130-0151/2019 г. за ПТП съответно по първоначалната искова молба. В тази връзка и експертизата дава заключение, че при съприкосновение с клон могат да възникнат и уврежданията по ляво огледало и лява врата.

В съдебно заседание вещото лице разяснява, че такива увреждания не биха могли да настъпят при качване на МПС на купчина с пясък – като при този механизъм има вероятност за увреждане на вратата, но не и на огледалото. Вещото лице уточнява и че ако в кратък период МПС е претърпяло множество удари в задна част, то практически би било почти невъзможно да се установи кое увреждане от кое произшествие е настъпило.

Страните не поставили въпроси към вещото лице, нито са оспорили експертизата. Напротив изразили са становище за приемане на същата, поради което и САТЕ е приета.

Изготвената експертиза поначало следва да бъде кредитирана, доколкото експертните изследвания са задълбочени, подробни и компетентно извършени. В случая обаче експертизата

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Искът е с правно основание по чл. 405, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК – за установяване вземането на ищеца към ответника за претърпени вреди по МПС със сключена застраховка „Каско на МПС“, за което е издадена заповед № 19631/09.07.2022 г. по ч.гр.д. № 19694/2022 г. по описа на СРС за изпълнение на парично задължение по [чл. 410 от ГПК](#).

Издадената заповед за изпълнение е връчена на длъжника, който е депозирал възражение в срока по чл. 414 от ГПК. Това е наложило даване на указания за предявяване на иск в хипотезата на чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК. В тази връзка предявения установителен иск е допустим като целта му е издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК да влезе в сила след установяване съществуването на вземането по съдебен ред в исково производство.

Предпоставките за възникване на задължение на застрахователя по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за плащане на обезщетение по същата на застрахованото лице са следните: възникване на валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка, настъпване в срока на застрахователното покритие на застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска, причинна връзка между застрахователното събитие и настъпилите вреди и размера на вредите.

От своя страна ответникът следва да докаже, че са осъществени обстоятелствата по чл. 20 от Общите условия за отказ (т.е. че ищецът е получил обезщетение за две отделни застрахователни събития, настъпили през срока на застраховката, за които е прието, че са доказани само въз основа на уведомление от застрахования), респ. че е налице изключен риск по чл. 5, ал. 1, т. 10 от ОУ (т.е. че вредите са настъпили при товаро-разтоварни действия).

На първо място по направеното възражение за три годишна давност от ответника съдът намира същото за неоснователно. Това е така, доколкото застрахователното събитие е настъпило между 10 и 14 май 2019 г., а ч.гр.д. № 19694/2022 г. по описа на Софийския РС е образувано на 13.04.2022 г. т.е. около месец преди изтичане на тригодишния период.

На следващо място от събраните по делото доказателства – гласни и писмени се установи, че увреденият т.а. марка „Мерцедес“, рег. № В****ВН е претърпял множество произшествия – в първата половина на м. май 2019 г. – като към ответника са подадени общо четири броя уведомления съответно са образувани четири броя щети: 1/ под № 0020-130-0151/2019 г. за ПТП, настъпило на 10.05.2019 г.; 2/ щета № 0020-130-0152/2019 г. за ПТП, настъпило на 11.05.2019 г., 3/ щета № 0020-130-0153/2019 г. за ПТП, настъпило на 13.05.2019 г. и 4/ щета № 0020-130-0154/2019 г. за ПТП, настъпило на 14.05.2019 г. За всяка от щетите е образувано отделно гражданско дело пред СРС.

По настоящото дело обаче /предвид ненадлежно водене на процеса от ищеца, довело до дублиране в документите към исквата молба по настоящото дело и гр.д. № 56844/2022 г. на СРС/ механизмът на ПТП,

настъпило на 14.05.2019 г. остава недоказан – доколкото към исковата молба се представят и документите по другата щета. В тази връзка **не се установява** и наличието на причинно следствена връзка между ПТП и претърпените увреждания, **нито размерът** на претърпените вреди – като същите, описани от вещото лице нямат нищо общо с вредите по коригираната искова молба. САТЕ обаче не е оспорена от ищеца / който поради вероятно множеството дела, дори в о.с.з. от 05.03.2024 г. зададе на в.л. въпроси по щета под № 0020-130-0151/2019 г. – а именно увреждания по лява част на МПС – ляво огледало и лява врата/, вместо по щета № 0020-130-0154/2019 г. – за счупен десен калник/ - в чиято доказателствена тежест е да установи причинна връзка между механизма на ПТП и вредите, както и размерът на същите.

Поради това и исковата претенция следва да бъде отхвърлена само на това основание.

В допълнение обаче искът се явява неоснователен и предвид разпоредбата по чл. 20 от ОУ на ответника. В тази връзка страните не спорят, че чл. 20, на който се е позовал ответникът в своя отказ, е част от приложимите към договора Общи условия и че има горепосоченото съдържание.

С оглед доводите на ищеца настоящият състав намира, че следва да се направи разграничение между предвидените в чл. 408 от КЗ хипотези на отказ за заплащане на застрахователно обезщетение и отказа да се изплати застрахователно обезщетение поради това, че настъпилото застрахователно събитие не попада в обхвата на покритите от застрахователя рискове. Правото на застрахователя по имуществена застраховка на основание чл. 408 от КЗ да откаже плащане на обезщетение при настъпило застрахователно събитие, когато застрахованият не е изпълнил задължение по застрахователния договор, се отнася до случаите, в които настъпилото застрахователно събитие представлява покрит застрахователен риск. Същевременно с оглед свободата на договаряне, предвидена в чл. 9 от ЗЗД, страните могат да постигнат съгласие кои рискове се покриват от застрахователния договор и за кои застрахователят не поема застрахователна закрила. Изключени рискове са тези, за които застрахователят отнапред обявява на застрахования, че не поема задължение за обезвреда на причинените на застрахования вреди при настъпване на застрахователно събитие изобщо или ако не бъдат изпълнени допълнителни условия. В случая чл. 20 от Общите условия посочва изключение от застрахователното покритие и обстоятелствата, които водят до приложението на това изключение. С обсъжданата клауза застрахованият е освободен от задължението да докаже настъпването на застрахователно събитие **два пъти**, като доказването в тези случаи е ограничено само до представяне на декларация. Следователно тази клауза предвижда едно облекчение за застрахования, който има правото да получи обезщетение, без да доказва по общия ред настъпването на покрит риск. Корелативно на това облекчение се явява предвиденото в клаузата лимитиране на отговорността на застрахователя до две такива претенции. По този начин е въведен баланс между правата и задълженията на страните в договорното правоотношение.

Липсва спор по делото, че това изключение от отговорността на застрахователя е уговорено в Общите условия, които обвързват страните по договора, като застрахованият при подписване на застрахователната полица изрично е декларирал, че е запознат с тях и ги приема. Така той по своя преценка е приел да сключи договора при предложените от застрахователя параметри на застрахователното покритие, според които при четвърта по реда претенция, основана само на Уведомление от застрахования, застрахователят не дължи плащане на застрахователно обезщетение.

Доколкото в настоящия случай страните не спорят, че процесната щета се явява четвърта по ред от едновременно заведени четири щети пред застрахователя само въз основа на Уведомление за щета на МПС, то съдът намира, че са били налице предпоставките за приложение на чл. 20 от Общите условия и застрахователят законосъобразно е отказал да плати застрахователно обезщетение на ищеца. В тази връзка и следва да се отбележи, че по втората щета дори ответникът вече е осъден да заплати обезщетение с влязло в сила решение – Решение № 20117/06.12.2022 г. по гр.д. № 57905/2022 г. на СРС/. Ето защо на това основание, искът също следва да бъде приет за неоснователен.

По исканията за разноси на страните:

Съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска по чл. 422 респ. чл. 415, ал. 1 от ГПК, следва да се произнесе по дължимостта на разноските, направени в заповедното производство като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноси, както в исковото, така и в заповедното производство.

Искане за разноси са направили и двете страни:

По разноските в производството по **ч.гр.д. № 19694/2022 г. на СРС** /заповедно производство/:

В това производство ищцовото дружество претендира разноси, но предвид изхода на делото претенцията му е неоснователна.

Длъжникът не претендира разноси в това производство.

По разноските в производството по гр.д. № 56845/2022 г. по описа на /исково производство/:

В това производство ищцовото дружество също претендира разноси, но с оглед изхода на делото претенцията му е неоснователна.

Ответната страна претендира разноси от 70 лева за свидетел и юрисконсулско възнаграждение, съгласно списък по чл. 80 от ГПК. Юрисконсултското възнаграждение съдът определя в минимален размер от 100 лева. В тази връзка и сумата от 170 лева следва да бъде присъдена изцяло.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от „Валенсия“ ЕООД, с ЕИК: 103840217 и адрес на управление: обл. Варна, общ. Арвен, с. Китка, ул. Латинка № 12 срещу ЗАД „ОЗК Застраховане“, с ЕИК: 121265177 и адрес на управление: гр. София, ул. Света София, № 7, ет. 5, установител иск за признаване за установено, че ответникът ЗАД „ОЗК Застраховане“ дължи на ищеца „Валенсия“ ЕООД сумата от **654.43 лева** /главница/, представляваща претендирано от ищеца по щета № 0020-130-0154/2019 г., но незаплатено обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди – стойност на вложени материали и труд за ремонт на т.а. марка „Мерцедес“, модел „Атегро“, с рег. № В****ВН, в резултат от ПТП, настъпило на 14.05.2019 г. в гр. Варна, на ул. Парижка Комуна, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ по ч.гр.д. № 19694/2022 г. на СРС – 12.04.2022 г. до окончателното плащане на сумата, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 19694/2022 г. по описа на Софийския РС.

ОСЪЖДА „Валенсия“ ЕООД, с ЕИК: 103840217 и адрес на управление: обл. Варна, общ. Арвен, с. Китка, ул. Латинка № 12 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК на ЗАД „ОЗК Застраховане“, с ЕИК: 121265177 и адрес на управление: гр. София, ул. Света София, № 7, ет. 5, сумата от общо **170 лева**, представляваща разноски в настоящото исково производство по гр.д. № 56845/2022 г. на СРС – за депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЛЕД влизане на решението в сила на решението, изисканото ч. гр. д. № 19694 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд да бъде върнато на съответния състав, като към него се приложи и препис от влязлото в сила решение по настоящето дело.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____